

רחוב ביל"ו 6

**נסים עזיקרי, שחקן התיאטרון
הלאומי "הבימה"
(1990-1939)**

עזיקרי ספר ששמו "רשמים בלי מסכות". בפרק המתאר את העבודה על מחזהו של בקט "מחכים לגודו" כתב כך: "אחד המחזות הבוודים שסירבתי לשחק בהם לאחר קריאה ראשונה היה "מחכים לגודו"... קראתי ולא הבנתי דבר... דחיתי את הטקסט, ואמרתי: הקהל יהרוג אותנו! מה זה, גודו צריך לבוא, גודו מגיע, לא יגיע, כמה סבלנות יש לקהל להקשיב?... אבל בתהליך העבודה על המחזה, קרה הלא־יֵאמָן, ואם ישאלו אותי על התפקיד וההצגה האהובים עלי יותר מכל התפקידים שגילמתי ומכל ההצגות שבהן השתתפתי אשיב: מחכים לגודו של בקט, בבימויו של יוסי יזרעאלי. ההצגה הזאת אפילו השפיעה על חיי הפרטיים".

עזיקרי וליא קניג ב"מלאכת החיים"

נולד בבולגריה ועלה לישראל ב-1949. הוא בוגר הסטודיו הדרמתי של תיאטרון "האהל" שפעל בהדרכת משה הלוי, וכן נמנה עם מייסדי להקת השריון. ב-1961 הצטרף לתיאטרון "הבימה", וכמו כן שיחק בתיאטרון "זירה" ובתיאטרון "האהל". עזיקרי השתתף בהצגות: "מחכים לגודו", "ז'אן דארק", "הלילה השנים-עשר", "יתוש בראש", "פילומנה", "וויצק", "טייבלע והשד שלה", "נמר חברבורות", "גן הדובדבנים", "הדוד וניה", "אנשים קשים" ו"מלאכת החיים" (בתפקיד הבעל יונה פופוך). הוא שיחק גם בסדרות טלוויזיה ובסרטים רבים, בהם "הם היו עשרה", "תעלת בלאומילך", "אלף נשותיו של נפתלי סימן טוב", "זהו זה", "אהבה גנובה", "חצי חצי", "פנטסיה בנושא רומנטי" ו"שלוש תפילת הדרך". עזיקרי זכה בפרס טנא ב-1975; בפרס אקו"ם על-שם אהרון אשמן על גילום תפקיד מלבוליו בהצגה "הלילה השנים-עשר" ב-1981; ובפרס רובינא על גילום תפקיד וניה בהצגת "הדוד וניה" של צ'כוב ב-1987. בעקבות סדרת הרצאות באוניברסיטה המשודרת של גלי צה"ל פרסם